

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۰/۰۸/۱۷

شهسوار سنگروال

له بهرنیو هېوادونو سره د امان الله خان اړیکې

امان الله خان د انگرېزانو په نیت پوهېدلی و چې نه غواړي د زره له کومي له افغانانو سره بنې اړیکې ولري نو ځکه یې د هغوی په دوستۍ باور نشو کولای.

بله کومه خبره چې پاچا ته موهمه وه د قبایلو خپلول وو چې له برتانوي هند نه یې جلاکړي. د افغانستان پاچا ته دا هم په زړه پورې وه چې د لومړۍ نړیوالې جگړې نه وروسته د عثماني ترکی په وېشلو کې د برتانوي بنکېلاک لوی لاس وو.

ولی له دې سره سره دا وېره هم ورسره وه چې (سره بنکېلاک) سرو لښکرو او پوځونو په منځنۍ اسیا کې په تېره بخارا او خېوي کې خپلې منگولي بنځي کړي وي.

امان الله خان او د بهرنیو چارو وزیر محمود طرزي دواړو کوبښ کاه چې د دوه زبر ځواکو هېوادونو په منځ کې خپلې دپلوماتیکې اړیکې داسې ټینکې کړي چې دافغانستان ملي گټې خوندي وي.

افغان پاچا امان الله خان پدې پوهېده چې د دولتي او ټولنیز جوړښت له مخې د شوروي فدرالي روسی او د سرمایه داري رژیمونو تر منځ بنسټیز سیاسي اختلاف شتون لري.

نو ځکه یې شوروي اتحاد ته د دوستۍ لاس اوږد کړ. ده له مخکې د دربار غلام بچه گانو مشر محمد ولي درواز د اپرېل په سرکې (۱۹۱۹ ز کال) د بخارا د سفیر په توگه ټاکلی وو.

شوروي دولت هم لمرنی هېواد وو، چې د مارچ په اوه ویشتمه (۲۷) نېټه یې د یوې اعلامې په ترڅ کې د افغانستان خپلواکي په رسمیت وه پېژندله.

پاچا امان الله هم د اپرېل په (۷) می او شلمې نېټې د شوروي اتحاد مشر لېنن په نوم پیغام واستاوه. دستيوارت د څرگندونو له مخې:

... ایران، ترکی، جاپان، فرانسی او امریکې ته هم ورته پیغامونه د دپلوماتیکو اړیکو د ټینګښت لپاره واستول شول. [1]

د برتانوي چارواکو(کینه) شېبه په شېبه ډېرېده او د افغانستان د دپلوماتیکو اړیکو د پراختیا ځغم یې نه در لود. دوی په ډاگه ویل چې د افغانستان په جنوب ختیځ کې د روسیې قونسلگری پرانسته د برتانوي هند په کورنیو چارو کې لاس وهنه ده.

افغان واکمن ته د پنجدې خبره هم ډېره مهمه وه نو د بهرنیو چارو وزیر محمود طرزي ته یې دنده وسپارله چې دابښ دپته را مات کړي چې د افغان وسلوال پوځ سره د وسلو مرسته وکړي. که چېرې روسیه د هېواد په شمالي سیمو برید وکړي چې مور یې په کلکه د پرمختګ مخه و نیسو.

مور د وسلو له مرستې پرته د روسانو د برید مخه نشو نیولی او که چېرې له مور سره بېرته مرسته وشي تېري کونکو ته پرمخ ځیره ورکولی شو. [2]

امان الله خان غوښتل، پخوا تردې چې له روسانو سره اړیکې پرې کړي، باید د انگرېزانو لخوا ډاډ تر لاسه کړي. دواړو بنکېلاک گرو (روسیې او انگلیس) هېوادونو د افغانستان ثبات نه غوښته اوسیا سي شوکاري لگولي او پخپلو څرگندونو کې ژمن نه بنکارېدل، نوځکه د روسیې استازي (سوریتز) وویل چې مور پدې ټینکار نه کوو چې د برتانوي هند په گاونډ قونسلگری پرانیزو.

د پاڼو شمېره: له 1 تر 5

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکني د لیکنيزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرولو مخکې په خیر و لولئ

حال داچې، مرکزي حکومت لوره او ژمنه کړې وه چې امير ته به پيسې او وسلې ورکوي. هغه ته بايد ډاډ ورکړل شي پدې شرط چې روسانو سره اړيکې پرې کړي. [3]

له بده مرغه چې افغان چارواکي د روسيې او انگليس له دې پرېکړې خبر نه ول چې دوی د سوداگريزو اړيکو په بهيرکې د روسيې استازو انگرېزانو ته ډاډ ورکړی وه چې مور د قونسلگريو پرانيستې ته بيره نه لرو.

ولي بيا هم د «ستيوارت» په اند افغان ټولواک دېته اړ وه چې د دوه سترو گاونډيو ترمنځ داسې حالت غوره کړي چې د هېواد خپلواکۍ ته يې زيان ونه رسېږي.

د افغانستان خپلواکي دې دېته هڅاوه چې د دواړو ځواکمنو گاونډيو تر منځ انډول وساتي، په همدې موخه يې روسانو ته لاس اوږد کړ. [4]

له شوروي اتحاد سره د افغانستان اړيکې

الکساندر براوين د روسيې لومړی استازی وه، چې د افغانستان له خپلواکۍ وروسته د ۱۹۱۹ ز کال په پای کې د افغان چارواکو سره خبرې پيل کړې.

د دوی د خبرو موخه دا وه چې افغانستان د بریتانیا له دوستۍ او اړيکونه لرې وساتي.

افغان پلاوي د مې په ۲۸ مې نېټې د محمد ولي خان په مشرۍ چې غړي يې لودين عبدالرحمن، محمد گل خان مومند، ميرزا محمد خان يفتلي، فيض محمد خان زکريا، سيف الرحمن، عبدالحميد، هدايت الله، بشير احمدخان، عزيز الرحمن، اديب افندي او بيا وروسته څرخي غلام صديق خان ول د تاشقند په لور رهي شول.

پلاوي لمړنۍ خبرې په کابل کې د شوروي لخوا ټاکل شوي سفير الکساندر براوين سره پيل کړې. وروسته مسکو ته وخوځېدل چې په مسکو کې له درانه هرکلي سره مخ شول او بيا يې له لېنن سره هم وليدل.

د خبرو اترو بهير له چټک بدلون سره پرمخ روان وه. ان داچې د فبرورۍ په ۲۸ (۱۹۲۱) نېټې د دواړو هېوادونو لخوا يو تړون هم لاسليک شو.

ولي شوروي اتحاد غوښتل چې د تزاري روسيې په څېر د منځنۍ اسيا په هېوادونو کې خپله ولکه ټينگه کړي. افغان واکمن امان الله نه يوازې د پنجدي، مروې او د يو شمېر نورو سيمو بېرته ترلاسه کول غوښتل. بلکې د بخارا او خېبې د خپلواکۍ ملاتړ يې هم کاوه.

همدا لامل وه چې د بخارا له امير سيد عالم خان سره يې دهغه د وړانديز له مخې پوځي مرسته وکړه.

برتانوي چارواکو هغسې هم يوه پلمه لټوله چې د افغانستان او شوروي تر منځ څرنگه اړيکې خړې پرې کړي؟

دوی ته د شوروي اتحاد او جرمني هېواد هغه تړون هم په زړه وه چې د دواړو هېوادونو لخوا په ۱۹۱۸ کال کې د مارچ په مياشت د «برسټ ليتو فسک» پنوم لاسليک شوی وه.

جنرال مليسن **General wilfird malleon** ديوه پوځ په ملتيا چې وسلې او پيسې ورسره وي مشهد ته لاړ.

د بخارا ځوانانو چې د امير سيد عالم شا په وړاندې پاڅون پيل کړی وه د اگست په مياشت (۱۹۲۰) کال کې بخارا ونيوو، يو شمېر چارواکي او پوځيان يې ونيول چې پدې کې افغانان هم شامل ول،

د افغانستان د بهرنيو چارو وزارت د عبد الهادي داوي په مشرۍ يو پلاوی چې غړي يې څرخي غلام صديق، غلام حيدر خان ول د اکتوبر په (۲۰) شلمه نېټه بخارا ته واستوه.

پلاوي د بخارا له ولسمشر غلام محی الدين، خواجه عبدالرحيم په کابل کې د بخارا سفير (چې بيا يې افغان بيعت ومانه) او د يو شمېر نورو چارواکو سره خبرې وکړې.

داوي د افغانانو د بڼه نيت څرکندونه وکړه او ورته وېي ويل افغانستان نه غواړي چې د بخارا په کورنيو چاروکې لاسوهنه وکړي.

دوی هغو ټکو ته هم گوته ونيوه مور غواړو چې بخارا يو خپلواک هېواد وي. بيا يې افغان بنديان خوشي کړل. پلاوی بېرته راستون شو.

د بخارا پخوانی امير د يوې مودې لپاره په دوشنبه کې وو بيا افغانستان ته راغی او په فبرورۍ کې (۱۹۲۱ ز کال) کابل ته ورسيد او همدلته ومړ.

د افغانستان چارواکي په دې پوهېدل چې بنسټلک گر هېوادونه چې په هره بڼه کې وي خپلې موخې لري.

شوروي اتحاد هم لکه د برتانوي چارواکو په څېر په خپلو ژمنو پښې کېبنودې او کوم څه يې چې ويلي وه په هغو خبرو ونه درېدل.

لکه د بخارا او خېبې خپلواکي، افغانستان ته د هغو سيمو بېرته سپارل چې د تزاري روسيې د بريدونو پرمهال نيول شوي وي، د سوداگريزو توکو لېږد او رالېږد پرته له کوم محصول نه د قونسلگريو پرانسته او نور يادولی شو.

د لودويک ادمک د څرگندونو له مخې:

« شوروی اتحاد منلې وه چې هر کال به يوميليون روبل سره او سپين زر افغانستان ته د مرستې په ډول ورکوي. [5]

د نوي بلشويکي حکومت چارواکو ويناوې د يوه غولونکي سياست پر بنسټ ولاړې وې او د افغانستان حکومت هم يو لړ خپلې غوښتنې لرلې نو ځکه ددواړو هېوادونو اړيکې خړې پرې شوې.

د افغانستان او شوروي د اړیکو څېړنې:

په قبایلي سیمو د برتانوي هند پر له پسې بریدونو، دهند له لارې افغانستان ته د وسلو په راوړلو بندیزونه، له بهرنیو هېوادونو سره د افغانستان اړیکې او یو شمېر نور لاملونه ول چې د افغان او برتانوي چارواکو تر منځ یې سیاسي باور زیان من کړی وه.

افغان واکمن امان الله دېته لېواله و چې د یوه خپلواک او سرلوري افغانستان پاچا وي. د یادو ستونزو د لري کولو لپاره یې غوره وگڼله چې له شوروي اتحاد سره دوستانه اړیکې ولري. دا چې ولې دغه اړیکې ونه پالل شوي او د دواړو لورو د بې باورۍ لامل شوي؟ پدې تړاو یو شمېر لاملونو ته سر ښکاره کو:

- شوروي اتحاد د تزارۍ روسیې په څېر غوښتل چې تودو اوبو ته لاره پیدا کړي. نو ځکه یې کوشش کاوه چې له افغانستان سره دوستانه اړیکې ولري.

- دې موخې ته درسېد لپاره شوروي چارواکو ژمنه وکړه چې د افغانستان نېولې سیمې بېرته پرېږدي. له دې سر بېرته افغانستان او شوروي اتحاد د خپوې او بخارا خپلواکۍ ته هم غاړه کینودلې وه. شوروي چارواکو نه یوازې داژمني عملي نه کړې بلکه په منځني اسيا کې د افغان حکومت اغېزو لا هم شکمن کړل.

- شوروي اتحاد دا نشوې ځمکې چې افغان چارواکو د منځني اسيا د مسلمانانو یوالی غوښت. په مروه کې د (۴۰۰) څلور سوه افغان سرتېرو ځای پر ځای کېدل، د یو شمېر قومونو ترمینځ جوړجاړی، د سرخس په سیمه کې د افغانانو پر مټ د ترکمنانو خپل منځي یوالی، د بلشویکانو د جریمو لغوه کول، په فرغانه کې د محمد امین بېک سره د افغانانو مرسته.

دغو لاملونو او ددې په څېر داسلامي او انساني خوا خوړیو له کبله افغان، شوروي اړیکې د ۱۹۲۰ ز کال په لومړیو کې دومره خړې پړې شوي چې شورویانو له پېرې غوسې نه وسله وال برید ته ملا وتړله.

- د سره ښکېلاک سره پوځ فرغانه او خېوه لاندې کړه اوله « پنجدې» نه یې د افغانانو لاس لندکړ. په بخارا کې د بخارا له امیر نه وروسته شوروي چارواکو، د شورا په بڼه د یوه حکومت بنسټ کېښود. چې پدې سره افغان، شوروي اړیکې لازیمنې شوي.

- په فرغانه، بخارا، او دمنځني اسيا په نورو سیمو کې د ترکی د یوه پخواني چارواکي انور پاشاه هاندې او هڅې چې مسلمانان یې د شوروي په وړاندې لمسول.

امان الله خان چې خپل ځواکونه یې د هېواد شمال ته و لېږدول، روسان یې اندېښمن کړل. د امو سیند په منځ کې د «درقد» د سیمې په سر دافغان، شوروي اړیکې دومره د خواشینۍ کچې ته ورسېدې چې پاچا امان الله د هېواد شمال ته ځواکونه واستول.

ولې روسان د درقد له تاپو نه پر شا شول. د مینځني اسيا له وگړو او له ترکانو سره د پان اسلامېزم مفکورې پر بنسټ، له «باسمجي» (شوروي ضد ځواکونه) ځواکونو سره د امان الله خان انساني، اسلامي، او اخلاقي مرسته. [6] روسان نهیلې کړل.

پاچا امان الله څه غوښتل؟

امان الله خان پدې اند وه د افغانستان او بریتانیا تر منځ چې کوم دفاعي تړون شتون نلري. ولې بیا هم د هند د ساتلو لپاره که شوروي په افغانستان برید وکړي بنا یې افغانستان وژغوري او مرسته ور سره وکړي. که څه هم شوروي دومره پوځي او اقتصادي ځواک نه درلود، چې په افغانستان برید وکړي. ولې بیا هم د بخارا او خپوې نیول، په افغانانو ناوړه اغېزه وکړه.

ددې ترڅنګ یې دغه وېره هم خوره کړې وه چې د منځني اسيا افغانستان او هند د وگړو تر منځ د تګ او راتګ په وسیله کېدای شي کمونستي اند او فکر د هند تر نیمې وچې پورې خپور شي. [7]

افغان واکمن امان الله غوښتل چې د منځني اسيا په هېوادونو کې خپلواک هېوادونه د اسلام د سپېڅلي دین په رڼاکې منځته راشي.

د « بسمه چې » پنوم غورځنګ هم پدې هیله چې یو خپلواک اسلامي هېواد جوړ کړي د شوروي اتحاد په وړاندې پاڅون وکړ.

امان الله خان پدې اند وه چې باید افغانستان د عثماني تر کي په څېر دريځ ولري دا ځکه، په لومړۍ نړیواله جګړه کې عثماني ترکیه ماته شوه او خپل پخوانی برم یې له لاسه ورکړ.

چې یو شمېر چارواکي په سر کې انور پاشا، طلعت پاشا او جمال پاشا لمری شوروي او ورپسې افغانستان ته راغلل. د بخارا پاشا سید عالم او ابراهیم بیګ هم چې د منځني اسيا د خپلواکۍ لپاره جنګېدل په افغانستان کې استوګن شول.

د برتانوي هند يو شمېر مخکښ ازادي پلوي هم په کابل کې فعال ول...دا ټول هغه لاملونه ول چې پاچا امان الله يې دېته هڅاوه چې يو کنفډريشن جوړ کړي.

افغان حکومت ليدل چې شوروي اتحاد نه يوازې خپل ځواکونه د بخارا او خېبې نه د خپلو ژمنو له مخې ونه ويستل بلکې خپلې مورچلې يې ټينگې کړې.

دافغانستان د بهرنيو چارو وزارت په کابل کې شوروي استازي(راسکولنيکوف) چې نوی د (سورينز) پرځای ټاکل شوی وه د اعتراض په توگه وويل چې شوروي ځواکونه بايد له منځنۍ اسيا نه ووځي. هغه وويل چې دغه لړکي ځواکونه د بخارا د حکومت په بلنه راغلي دي. کله چې حکومت وغواړي چې دوی ووځي نو پرته له ځنډه به سيمه پرېږدي.

ولي شوروي اتحاد د خپل دغه غولونکي سياست له مخې د منځنۍ اسيا هېوادونه لکه د تزاري روسيې په څېر تر خپل واک او ځواک لاندې راوستل.

انور پاشا پدې پلمه چې غواړي د انگرېزانو په وړاندې مسلمانان و هڅوي د شوروي چارواکو ملاتړ يې خپل کړ. هغو هم لمړی دی باکوته واستوه او وروسته يې ترکستان ته و لېږه.

نوموړي په ۱۹۲۲ ز کال د مارچ پر مياشت کې د بسمه چيانو سره مل شو او د شل (۲۰) زره تنو په شاوخوا کې اسلام پالي ځوانان پر ځان راټول کړل.

جمال پادشا هغسي هم په افغانستان کې وه او ابراهيم بيک هم لکه د انور پاشا په څېر د يوه پياوړي لښکر سر وال وه، د يو شمير څرگندونو له مخې کابل چارواکو په مارچ کې (۱۹۲۲) کال د انگليس استازي « همفرېز » ته داسې ويلي وو:

امان الله خان هم په (۱۹۲۲ کال مارچ) کابل کې د برتانيا داستازي همفرېز له لارې انگرېزانو نه وغوښتل چې د بخارا او خېبې خپلواکي ومني. او هم د وسلو او پيسو مرسته ورسره وکړي. ولي هغوی دده وړانديز ته کوم ځواب ونه کړ [8].

ددې لپاره چې ابراهيم بيک، انوربيک او جمال پاشا او نور پدې ډاډه شي چې افغان ټولواک د بخارا او خېبې ازادې ته ژمن دي. نو بيايي ددفاع وزير محمد نادرخان د قطغن تنظيميه رئيس، د عدليې وزير محمد ابراهيم او څرخي غلام نبي خان مزارشريف او شجاع الدوله يې هرات ته ولېږل.

له دې سربېره يو شمېر پوځي ځواکونه يې د انور پاشا په ملاتړبخاراته واستول چې په فرغانه کې له « بسمنه چې) جنگياليو سره مرسته وکړي.

سايکس **percy sykes** په خپلو څرگندونو کې ډاگيزه کړې ده چې دا خبره شوروي چارواکوته څرگنده شوې وه چې افغانان د منځنۍ اسيا له ازادې بڼونوکوسره مرسته کوي نو ځکه يې:

(سردار عبدالرسول خان چې افغان سفېروه پدې تور له بخارا نه بهر کړ چې له جنگياليو سره مرسته کوي. [9] سکات هم د امان الله خان د دربار منشي له خولې چې په انگليسي ژبې يو اثر يې ليکلی دی.(اوس په برېټش کتابتون کې خوندي دی) منځنۍ اسيا ته پرلاره د باندنيو چارو وزارت يو پوسته چور شوه چې يو شمېر سندونه يې شورويانو تر لاسه کړل. (۷ مخ)

شوروي چارواکو سربېره له دې چې بخارا يې د يوه وسله وال بريد په ترڅ کې وځپه بلکې گڼ شمير کسان يې دېته وگمارل چې له منځنۍ اسيا نه را واخله تر افغانستانه پورې دا ټولې سيمي بايد و څاري.

په دغو څار گرو کې يو هم اقبابکف **Georges agabekov** وه ده ډېر څه په خپلو سرگو ليدلي او کتلی دي، نه يوازې ده بلکې والټر هم، دوی دواړو په افغانستان کې دندې درلودې چې جاسوسي وکړي.

د (پنجدي) په تړاو د نورو په څېر دوی او د جی- پی-يو- غريو په وار وار دغه خبرې غبرگې کړېدې چې شوروي چارواکو په بنسټ نه غوښتل چې د افغان چارواکو سره بنسټل شي. ولي له يوې خوا يې له هغو سره سر خوځاوه او له بلې خوا سره پوځ ته دنده وسپارله چې پنجه لاندې کړي.

څار گروته دا په غور کې څڅول شوی وه دا په ډاگه ووايي چې د پنجدي خلکو پخپله نه غوښتل افغانستان حکومت پورې وتړل شي.

د جی- پی- يو- مسر په خپلو کې يوه ورځ په څغرده وويل: «د ريفرنډم) خبره د نړيوالو لپاره مور شار بلله کنه ځواکونه مو د خلکو په جامو کې ور ولېږل او پنجه مو لاندې کړه.

بلشويکان هم لکه د « پترو کبير » غونډې پدې لټه کې ول چې د هند سمندر ته ځانونه ورسوي.

په لري ختيز کې زير سمندرگي او په منچوريایکي «پورت ارتر) بندر ته لاس رسې ولري.

خو د روس او جاپان جگړې (۲۰ می پيری په سرکي) د دوی لاسونه لنډ کړل.د دې يو لامل دا وه چې د اکتوبر(۱۹۱۷ز کال) انقلاب تزاريان نسکور کړل دا ارمان يې تر سره نشو.

افغانستان ته د شوروي اتحاد « او ليمتاتوم)» له يوې خوا د انور بيک وژل د ابراهيم بيک اعدام او د انگرېزانو لاسوهنه له بلې خوا د پاچا امان الله هغه هيله تر سره نکره چې غوښتل يې په افغانستان د اسلامي (کنفډريشن) بنسټ کېږدي.

-
- [1]:- ستيوارت په افغانستان كې اور لگېدنه چاپ كال ۱۹۷۳ او ۳۷ مخ
[2] :- Rhea tally stewart, firein Afghanistan 1914-1929 (newyark), 1973. P.163-64
[3] :- Adamec, sfghsnistan , 1900-1923/1610
[4] :- Stewart, firein sfghanistan. P: 183
[5]:- لودويك ادمك د شلمې پېړۍ تر نيمايي پورې... ۶۱ مخ
[6] :-vartan Gregorian, the emergence of modern Afghanistan ...Stanford university
press, 1969,p; 236
[7]:- غوث عبد الصمد د پوهندوي ساكايي ژباړه سقوط افغانستان ۶۱ مخ
[8]:- ادمك لودويك د شلمې پېړۍ تر نيمايي د افغانستان اړيكي .. ۷۰ مخ
[9]:- سايكس percy sykes سل رسمي سندونه ، قلمي نسخه ۲ ټوك برتېش كتابتون ۲۹۵ مخ . ارنولد
فلچر ۱۰ اي (۲۰۰۲-۲۰۰۳ مخونه) د افغانستان بهرني سياست (ادمك) ۷۱-۷۰ مخونه